

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/588/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7108220046
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Feťková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7108220046.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Feťkovej a sudcov JUDr. Ladislava Duditša a JUDr. Jarmily Sopkovej Maximovej v právnej veci navrhovateľa M. N., D.. XX.XX.XXXX, N. S. G., R. Č..XX, zastúpeného JUDr. Tomášom Kaiferom, advokátom Advokátskej kancelárie v Košiciach, Tomášikova 10, proti odporcovi: Rapid life - životná poisťovňa, a.s. so sídlom v Košiciach, Garbiarska č.2, IČO: 31 690 904, zastúpenému: JUDr. Danielom Blyšťanom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Rastislavova č.68, v konaní o zaplatenie 6.446,-- eur s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 19C/193/2008-107 zo dňa 16.09.2013 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 6.446,-- eur s úrokom z omeškania 5,5 % ročne zo sumy 4.333,10 eur od 30.07.2013 do zaplatenia.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 6.446,-- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 4.333,10 eur od 30.07.2013 až do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti o zaplatenie úrokov z omeškania návrh zamietol. Vyslovil, že o náhrade trov konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že po pripustení zmeny návrhu na pojednávaní konanom dňa 16.09.2013 predmetom konania bol nárok na zaplatenie sumy 6.446,-- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 12,8 % ročne zo sumy 4.333,10 eur. od 15.07.2008 do zaplatenia titulom poistného plnenia, ktoré mu odporca v celom rozsahu nezaplatil napriek tomu, že dňa 24.03.2013 nastala poistná udalosť tzv. dožitia. Súd prvého stupňa v konaní nasledujúcom po zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu 3Co/36/2012 zo dňa 28.03.2013 sa už nezaoberal otázkou, či pred 24.03.2013, t.j. pred dňom poistnej udalosti tzv. dožitia došlo k zániku záväzkovo-právneho vzťahu založeného poistnou zmluvou niektorým zo spôsobom predpokladaných zákonom, pretože túto otázku riešil súd prvého stupňa v prvom rozsudku a správnym záverom vysloveným vo vzťahu k tejto otázke sa stotožnil aj odvolací súd. Vzal za preukázané, že navrhovateľ ako poistník (poistenec) a odporca ako poisťovateľ dňa 23.03.1998 uzavreli v písomnej forme poistnú zmluvu UDP - K č. 5001100258. Predmetom tejto poistnej zmluvy bolo poistenie osoby navrhovateľa pre prípad poistných udalostí - smrti a dožitia. Začiatok poistenia bol dohodnutý na 24.03.1998 a koniec poistenia na 24.03.2013. Poistná doba bola dohodnutá na 15 rokov. Dohodnutá bola aj výška poistného - 1.589,- Sk mesačne, ako aj výška poistného plnenia pre jednotlivé typy poistných udalostí predpokladaných zmluvou. Súd prvého stupňa mal za to, že predmetná poistná zmluva bola uzavretá platne, v súlade s ust. § 788 Obč. zák. Jej neoddeliteľnú súčasť v zmysle ust. § 788 ods. 3 Obč. zák. tvorili Všeobecné poistné podmienky pre životné poistenie, platné pre poistné zmluvy uzavreté od 1.6.1995. Nespornou skutočnosťou medzi účastníkmi konania bolo, že odporca

listom zo dňa 20.06.2008 oznámil navrhovateľovi, že ku dňu 16.05.2008 došlo k zrušeniu predmetnej poisťnej zmluvy a následne vyplatil navrhovateľovi sumu 124.651,- Sk. Ďalšou nespornou objektívnou skutočnosťou tiež bolo, že v priebehu konania, dňa 24.03.2013 nastala poisťná udalosť dojednaná v poisťnej zmluve tzv. dožitie. Súd tak konštatoval, že poisťná zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania, založila poisťný vzťah, ktorý trval až do doby, dojedanej v zmluve (poisťná doba), t.j. do 24.03.2013. Uvedeného dňa nastala poisťná udalosť, s ktorou poisťná zmluva spája vznik nároku na poisťné plnenie, tak ako to vyplýva z článku 15 Všeobecných poisťných podmienok, ako aj ust. § 816 a ust. § 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľovi ako poistenému (ktorý je zároveň aj osobou oprávnenou na prijatie poisťného plnenia v zmysle poisťnej zmluvy) v súvislosti s touto poisťnou udalosťou vzniklo právo na plnenie od odporcu ako poisťiteľa a to vo výške dojedanej v zmluve. Z obsahu poisťnej zmluvy nesporne vyplynulo, že poisťné plnenie pre prípad dožitia bolo dojednané vo výške 318.847,- Sk, t.j. 10.583,78 eur. Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal už len zaplata časti poisťného plnenia vo výške 6.446,- eur, pretože odrátal už prijaté finančné plnenie, ktoré mu odporca poukázal v roku 2008 vo výške 124.651,- Sk (t.j. 4.137,66 eur). Odporca nespochybňoval, že uvedenú sumu titulom poisťného plnenia navrhovateľovi nezaplatil. Bránil sa námietkou predčasnosti podanej žaloby, resp. zmeneného návrhu. V súvislosti s uplatnenou obranou sa teda súd zaoberal otázkou, či a kedy nastala povinnosť odporcu vyplatiť navrhovateľovi poisťné plnenie. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že navrhovateľ si nárok na výplatu poisťného plnenia neuplatnil predčasne. Súd prvého stupňa sa síce stotožnil s obranou odporcu, že k tomu, aby mohol začať s vyšetrovaním potrebným na zistenie rozsahu svojej povinnosti plniť poistenému, musí predchádzať oznámenie poisteného o tom, že poisťná udalosť nastala. K uvedenej povinnosti totiž poisteného zaväzuje znenie článku 13 bodu 3 Všeobecných poisťných podmienok, podľa ktorého je ten, komu má z poisťnej zmluvy vzniknúť právo na plnenie, povinný poisťovni písomne oznámiť, že k poisťnej udalosti došlo a na požiadanie poisťovne predložiť doklady potrebné na výplatu plnenia. Navrhovateľ nepopieral, že poisťnú udalosť dožitia osobne odporcovi neoznámil. Napriek uvedenej skutočnosti, vzhľadom na špecifické okolnosti tohto prípadu súd prvého stupňa konštatoval, že odporcovi táto skutočnosť nebránila v tom, aby začal vyšetrovanie potrebné na zistenie rozsahu svojej povinnosti plniť. Týmito špecifickými okolnosťami sú predovšetkým skutočnosti, že odporca bol účastníkom tohto konania od roku 2008 a teda mal vedomosť o všetkých skutočnostiach súvisiacich s predmetnou vecou a najmä, mal vedomosť o právnom názore vyslovenom nielen súdom prvého stupňa, ale aj odvolacím súdom vo vzťahu k spornej otázke a teda, že záväzkovo-právny vzťah založený poisťnou zmluvou trvá. Momentom, kedy odporcovi bolo doručené uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 3Co/36/2012-99 zo dňa 28.03.2013, sa dozvedel o tom, že rozsudok súdu prvého stupňa bol zrušený práve z dôvodu, že medzičasom, dňa 24.03.2013, nastala poisťná udalosť dožitia, v dôsledku ktorej navrhovateľovi vzniklo právo na poisťné plnenie a odporcovi povinnosť plniť. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo odporcovi doručené dňa 14.06.2013. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na znenie ust. § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva lehota, v ktorej je poisťiteľ povinný poisťné plnenie vyplatiť. Je tak povinný učiniť v lehote 15 dní od skončenia vyšetrovania, potrebného na zistenie rozsahu povinnosti plniť; toto vyšetrovanie musí poisťiteľ vykonať bez zbytočného odkladu, najneskôr do jedného mesiaca, kedy sa o poisťnej udalosti dozvedel. Zhrnúc vyššie uvedené, súd prvého stupňa konštatoval, že deň, kedy bolo odporcovi doručené rozhodnutie odvolacieho súdu (14.06.2013), je preto potrebné považovať za deň, kedy sa odporca dozvedel o tom, že nastala poisťná udalosť. Uvedená skutočnosť má podľa názoru súdu účinky písomného oznámenia, že došlo k poisťnej udalosti v zmysle článku 13 bodu 3 Všeobecných poisťných podmienok. Ak si teda navrhovateľ uplatnil svoj nárok na poisťné plnenie zmeneným návrhom zo dňa 16.09.2013, neučinil tak predčasne. Vychádzajúc z ust. § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka, odporca bol povinný vykonať potrebné šetrenie bez zbytočného odkladu, najneskôr však do jedného mesiaca, odkedy sa o poisťnej udalosti dozvedel, t.j. do 14.07.2013 a do 15 dní od skončenia šetrenia, t.j. do 29.07.2013 bol povinný navrhovateľovi vyplatiť poisťné plnenie, alebo mu oznámiť dôvody, pre ktoré tak nemôže učiniť, resp. mu poskytnúť primeraný preddavok. Zhrnúc vyššie uvedené súd uzavrel, že nárok navrhovateľa na zaplataenie poisťného plnenia vo výške 6.446,- eur je v celom rozsahu dôvodný a zaviazal odporcu na jeho zaplataenie.

Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 788 ods. 1, 2, 3, § 790 písm. b), § 793 písm. b), § 797 ods. 3 a § 816 Občianskeho zákonníka. Výšku úrokov z omeškania určil súd prvého stupňa v súlade s ust. § 3 ods. 1 nar. vlády SR č.87/1995 Z.z., v znení účinnom od 01.02.2013 aplikujúc pre svoje rozhodnutie aj ust. § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Dospel k záveru, že odporca bol povinný zaplatať navrhovateľovi poisťné plnenie vo výške 6.446,- eur najneskôr v lehote do 29.07.2013 (deň splatnosti). Odporca sa dostal do omeškania nasledujúceho dňa, t.j. 30.07.2013, preto mu priznal úroky z omeškania počnúc od

30.07.2013, a to len z časti istiny tvoriacej poistné plnenie vo výške 4.333,10 eur, pretože navrhovateľ si úroky uplatnil len v tejto časti istiny. Základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania bola vo výške 0,5 % ročne, po zvýšení o päť percentuálnych bodov činí výška úrokov z omeškania 5,5 % ročne. V prevyšujúcej časti preto návrh do výšky uplatnených úrokov z omeškania ako nedôvodný zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie odporca. Navrhol zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a), b), c), d), e) a f) O.s.p. V dôvodoch odvolania namietal, že súd prvého stupňa rozhodol vo veci rozsudkom dňa 16.09.2013, t.j. v rovnaký deň a na rovnakom pojednávaní, na ktorom pripustil zmenu návrhu. Podľa názoru odporcu tým došlo k porušeniu procesných práv odporcu, keďže mu nebol zmenený návrh doručený a nebola mu daná lehota na vyjadrenie. Zmenený návrh sa odlišoval od pôvodného návrhu a to podstatným spôsobom, keďže na pojednávaní dňa 16.09.2013 žiadal navrhovateľ nielen viac ako v pôvodnom návrhu, ale aj z iného právneho dôvodu. Preto zmenou návrhu a jeho pripustením sa podstatne zmenili aj skutočnosti, ktoré bolo potrebné preukazovať. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie oprel o právny názor Krajského súdu v Košiciach prezentovaný v uznesení č.k. 3Co/36/2012-99 zo dňa 28.03.2013, že v čase rozhodovania krajského súdu o odvolaní nastala poistná udalosť dojednaná v poistnej zmluve ako prípad dožitia, a to ku dňu 24.03.2013, ktoré zakladá právo navrhovateľa na vyplatenie dojednaného poistného plnenia. Z uvedeného názoru vychádzal aj prvostupňový súd. Tento právny názor je nesprávny, lebo v čase, keď krajský súd rozhodoval dňa 28.03.2013, nemohol vedieť, že nastala poistná udalosť, teda krajský súd nemohol vedieť, či sa navrhovateľ dožil dňa 24.03.2013. Navrhovateľ skutočnosť, že sa dožil dňa 24.03.2013 neoznámil odporcovi. O tom, že nastalo u navrhovateľa dožitie sa dozvedel odporca po pojednávaní konanom dňa 16.09.2013, teda až po vynesení rozsudku a právny zástupca odporcu sa o tom dozvedel priamo na pojednávaní dňa 16.09.2013. Navrhovateľ totiž v rozpore so všeobecnými poistnými podmienkami platnými pre poistný vzťah neoznámil dožitie sa dojednanej doby odporcovi a od 24.03.2013 až do 16.09.2013 si žiadnym spôsobom neuplatnil žiadne nároky z poistnej zmluvy voči odporcovi. Odporca nemal žiadnu možnosť, ako sa dozvedieť o tom, že nastala poistná udalosť - dožitie - než to, že mu to poistený oznámi. Teda to, že sa N. dožil dňa 24.03.2013 odporca nemohol a nemal ako vedieť. Tým, že sa navrhovateľ skutočne dožil dňa, ktorý bol v poistnej zmluve uvedený ako dohodnutý deň dožitia a toto neoznámil odporcovi, ale priamo na pojednávaní dňa 16.09.2013 uplatnil nároky na vyplatenie poistnej sumy pre prípad dožitia, došlo k tomu, že odporca nemal možnosť prešetriť poistnú udalosť - dožitie, ale najmä nemal možnosť preskúmať vznesené nároky navrhovateľa v súdnom konaní. Predmetom prešetrovania poistnej udalosti, akou je dožitie, je nielen preskúmanie, či skutočne k poistnej udalosti došlo ale aj preskúmanie výšky uplatnených nárokov. Pri vyplatení poistného plnenia poisťovňa skúma, či nedošlo napr. k výluke, či nedošlo k preplátok alebo nedoplatok na poistnom, a teda či neboli splnené podmienky na krátenie poistného. Nič z toho v danom prípade odporca nemohol skúmať ani sa k tomu relevantne vyjadriť, nakoľko mu nebol daný na vyjadrenie zmenený návrh a právny zástupca na pojednávaní nemohol uvedené skutočnosti preskúmať, keďže mal logicky k dispozícii len spis v pôvodnej inej právnej veci a nemal k dispozícii záznamy poisťovne a nakoniec nie je ani likvidátorom poistných udalostí, a preto sa k uplatnenej sume ani nedokázal vyjadriť, čo aj uviedol. Tiež uviedol súdu, že v rámci prešetrovania poistných udalostí sa prešetruje aj výška plnenia, preplatky, nedoplatky, strháva sa daň, ktorú odporca je povinný strhnúť a zaplatiť daňovému úradu, čo však súd do úvahy nevzal a vo veci rozhodol. Podľa názoru odporcu priznaná suma uvedená v rozsudku nemá oporu v riadne zistenom skutkovom stave, nakoľko nie je výsledkom riadneho prešetrovania zo strany poisťovne a tieto nároky sú nepodložené. Zároveň odporca uviedol, že navrhovateľovi v danom prípade ani nevznikol nárok na úroky z omeškania. Keďže navrhovateľ si voči poisťovni neuplatnil nároky pre prípad dožitia, poisťovňa sa nemohla dostať do omeškania so žiadnym peňažným plnením. Podmienkou na vznik nárokov pre prípad dožitia je ich uplatnenie voči odporcovi a keďže odporca nemá odkiaľ vedieť, že poistná udalosť nastala, než od navrhovateľa a navrhovateľ si tieto nároky uplatnil až 16.09.2013 priamo na súde, nemohol byť odporca v omeškani od 30.07.2013. Navrhol preto zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V prípade úspechu si uplatnil trovy konania.

Navrhovateľ vo vyjadrení sa k odvolaniu odporcu uviedol, že odporca sa tendenčne vyhýba plneniu oprávneného nároku - poistného plnenia. Dôvody uvádzané odporcom považuje za irelevantné a jeho konanie je zbytočným naťahovaním súdneho sporu.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal odporca v zákonnej lehote, preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok v súlade s ust. § 156 ods. 1 O.s.p. verejne vyhlásil potom, čo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku dňa 21.08.2014 o 09.15 hodine v pojednávacej miestnosti číslo dverí 221, 2. poschodie oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach dňa 06.08.2014.

Odporca v odvolaní voči rozsudku namieta odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a), b), c), d) a f) O.s.p., teda, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolací súd dospel k záveru, že pokiaľ odporca v odvolaní voči rozsudku namieta postup súdu z hľadiska procesno-právnych predpisov majú za to, že je naplnený odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. odňatie možnosti konať pred súdom, tento odvolací dôvod nie je daný a rovnako dospel odvolací súd k záveru, že nie je daný ani odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. b) O.s.p.. Za odňatie možnosti konať pred súdom nie je možné považovať pripustenie zmeny návrhu na začatie konania s tým, že išlo o kvantitatívnu zmenu návrhu o rozšírení uplatneného nároku poistného plnenia zo sumy 4.333,10 eur na sumu 6.446,- eur. Odporca sa mylne v odvolaní domnieva, že navrhovateľ zmenil návrh aj po kvalitatívnej stránke, teda, že pôvodne uplatňoval nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia a zmenou návrhu uplatnil nárok z titulu z poistnej zmluvy nárok na poistné plnenie. Aj z pôvodného návrhu vyplýva, že odporca uplatňuje plnenie z poistno-právneho vzťahu, ktoré v návrhu - žalobe č.l. 1 spisu definuje ako neoprávnený majetkový prospech odporcu tak aj ako škodu.

V zmysle § 79 ods. 1 O.s.p. ako aj v zmysle zásady iura novit curia (súd pozná právo) právna kvalifikácia navrhovateľom predneseného skutkového stavu je vecou súdu. Preto sa odporca nesprávne domnieva, že súd pripustením zmeny návrhu rozhodol nielen o kvantitatívnej zmene návrhu, ale aj o kvalitatívnej zmene návrhu.

Súd môže rozhodnúť o zmene návrhu na pojednávaní ale aj mimo pojednávania. Navrhovateľ navrhol zmenu petitu na nariadenom termíne pojednávania. Súd prvého stupňa zmenu návrhu na pojednávaní v súlade s ust. § 95 ods. 1, 2., 3 O.s.p. pripustil. Keďže na pojednávaní dňa 16.09.2013 boli prítomní účastníci konania, navrhovateľ, právny zástupca navrhovateľa a právny zástupca odporcu, súd prvého stupňa podľa § 168 ods. 2 a contrario v nadväznosti na ust. § 169 O.s.p. uznesenie vyhlásil a nemusel ho písomne vyhotovovať ani doručovať prítomným účastníkom.

Inými vadami, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci sú všetky vady s výnimkou tých, ktoré sú uvedené v § 221 ods. 1 O.s.p. a tieto postihujú chybný postup súdu pri dokazovaní, nesprávne posudzovanie procesných otázok v priebehu konania (ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania), chybné poučovanie účastníkov a ďalšie nedostatky v činnosti súdu, ku ktorým došlo v priebehu konania, alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom nie sú samy o sebe (bez ďalšieho), ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušovania predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Vada konania, ktorá môže mať vplyv na správnosť rozhodnutia, v konkrétnom prípade nemusí mať za následok vecné nesprávne rozhodnutie a odvolací súd tu posudzuje otázku, či obsah výroku rozhodnutia by bol iný, keby k vade konania nedošlo. Odporca v dôvodoch odvolania neuvádza, akou procesnou vadou bolo postihnuté konanie pred súdom prvého stupňa. Aj keď odvolateľ v odvolaní neuviede konkrétne vady konania, je súd povinný ex officio na ne prihliadať, ak zistí procesné vady konania za predpokladu, že mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O.s.p.).

Odvolačný dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. c) O.s.p. spočíva v neúplnosti zistenia skutkového stavu veci, pričom je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvého stupňa nevykonal účastníkom navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť. Účastník, ktorý v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý hoci bol navrhovaný, nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré boli tvrdené a ktoré súd prvého stupňa nezisťoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a vždy musí ísť o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvého stupňa. Odvolateľ v odvolaní neuvádza, aký dôkaz ním navrhnutý súd prvého stupňa nevykonal. Pokiaľ na pojednávaní dňa 16.09.2013 žiadal súd, aby mu poskytol dostatočnú lehotu na to, aby zistil u svojho klienta, či mu navrhovateľ oznámil, že nastala poisťná udalosť - dožitie, súd prvého stupňa nemal dôvod odročovať pojednávanie za účelom zistenia tejto skutočnosti, pretože mal preukázané, že navrhovateľ poisťnú udalosť dožitia osobne odporcovi neoznámil.

Odvolačný súd dospel v prejednávanej veci k záveru, že ani ostatné odvolacie dôvody uvádzané odporcom nie sú naplnené.

Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývajú a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až § 135 O.s.p., alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Rozsudok vo veci nie je ani nepreskúmateľný a nebola zistená ani iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, preto odvolací súd jeho rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 219 O.s.p. potvrdil.

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že navrhovateľ si riadne plnil svoje povinnosti platiť poisťné od 24.03.1998 do 24.03.2008. Z obsahu poisťnej zmluvy č. XXXXXXXX vyplýva, že pre prípad dožitia sa odporca zaviazal zaplatiť pre prípad dožitia 24.03.2013 poisťnú sumu 318.847,- Sk a pre prípad smrti 210.000,- Sk. Podľa § 816 Občianskeho zákonníka z poistenia osôb má poistený právo, aby mu bola vyplatená dohodnutá suma, alebo mu bol platený dohodnutý dôchodok, alebo aby mu bolo poskytnuté plnenie vo výške určenej podľa poisťných podmienok, ak u neho nastala poisťná udalosť.

V prejednávanej veci bolo poisťnou udalosťou tzv. dožitie, to znamená, že právo na vyplatenie poisťného plnenia vzniká v prípade, ak sa poistený dožije dňa uvedeného v poisťnej zmluve. Týmto dňom bol deň 24.03.2013.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že odporca vyplatil navrhovateľovi sumu 124.651,- Sk (dohodnuté poisťné plnenie pre prípad dožitia činí 318.847,- Sk). Vzhľadom na skutočnosť, že k poisťnej udalosti došlo, správne súd prvého stupňa zaviazal odporcu na vyplatenie zbytku poisťného plnenia v sume 194.196,- Sk v prepočte na eura vo výške 6.446,-- eur.

Odvolačná námietka odporcu, že uplatnený nárok navrhovateľa súdom priznaný v sume 6.446,-- eur nebol výsledkom riadneho prešetrenia zo strany poisťovne, keďže navrhovateľ túto skutočnosť, že sa dožil dňa 24.03.2013 neoznámil odporcovi, sa vysporiadal náležite súd prvého stupňa v dôvodoch svojho rozsudku. Pokiaľ odvolací súd v zrušujúcom uznesení č.k. 3Co/36/2012-99 zo dňa 28.03.2013 uviedol, že poisťná udalosť nastala dňom 24.03.2013 a odporca v dôvodoch odvolania argumentuje tým, že odvolací súd nemohol vedieť, že sa dňa 24.03.2013 odporca aj dožil, táto námietka je irelevantná, lebo je nesporné, že poistený sa dožil dňa uvedeného v poisťnej zmluve (24.03.2013).

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje aj s dôvodmi, pre ktoré súd prvého stupňa priznal navrhovateľovi úroky z omeškania od 30.07.2013 do zaplataenia dlhu z časti poistného plnenia vo výške 4.333,10 eur vo výške 5.5 % ročne a pri určovaní splatnosti poistného správne súd prvého stupňa vychádzal z ust. § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Teda odporca bol povinný zaplatiť navrhovateľovi poistné plnenie najneskôr v lehote do 29.07.2013.

Odvolací súd preto rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 6.446,-- eur s úrokom z omeškania 5,5 % ročne zo sumy 4.333,10 eur od 30.07.2013 do zaplataenia podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.